

necesse erit. cuius elemētie vel exiguitas vel magnitudo: nō donoꝝ quan-

tate: sed exhibentis potentia: et rei familiaris nervis metitur. Idcirco ne

ꝝ opulentus efficeratur: ꝑ multis: nes-

ꝝ pauper anuno concidat: ꝑ paucis:

quēpiā donet. siquidē locū pletē paus-

per: largitionibus plerūq; excessit: ne

ꝝ ex modicis facultatibus: miserū se

aut infelicē existinet. Solent enī res

parue facere nos ad stipem erogandā

prōptiores. multiplex veroꝝ abūdās

possessio: et bonoꝝ fortūne diffidētia

et rem familiarē augendi: imoderata

libido: homines faciunt tenaciores. cu-

ius diffidentie ꝓ cupiditatis tyrannis

de liberat: qui paucā possidet. ita ve-

plures ei ad bene agendū occasionses

offerantur. nā et careerem adibit faci-

lius: et valitudine affectos recusat. et

ciathum porrigit aque gelidioris: ꝑ

proculdubio diues quispiā facere dei

dignabitur: utpote qui pre diuitiis in-

cumescat. Ne itaq; erit tibi ob inopiam

desperādū qn̄ ob eam tibi vel celi pa-

rebunt: quinetiam: si nil habeas: anio-

tamen fueris clementior: merces te vt

ex eo manebit non exigua. Eapropter

et Idaulus flendum esse enī flentibus

ꝓ vincit̄s conuinciri oportere: iniun-

xit. non enim solum gemebudos et

mestos: verum et reliquis calamitati-

bus circumventis: multoꝝ fletus et do-

lor: nōnullā in partēz solatur et iuuat:

adeo ut nō minus psepe animis colla-

psi verbis: ꝑ pecunias subleuētur: eo

ꝝ et dei iussu pecunie egestatē patien-

tabus erogantur: ut non solū illorū le-

uetur iopua: sed etiā nos ad proximos

rū mala cōmiserandū instruet. id ꝑ et

auar⁹ odibilis est et inuisus: ꝑ nō so-

lum egenos contemnat. sed ꝑ inhū-

manitate deuincitur: et inopum misé-

ria seuiēdo permulcetur: quemadmo-

būm contrā: qui pecuniam: inopē sub-

levando: aspernatur: omnium indica-

tur amore dignissimus: ꝑ se misericor-

dem prestiterit et humanum. Deus

preterea pios et clementes: non eos

solum qui egenuz: pecunias iuuant

verum et qui animo fuerint ad comi-

miserationem facilis: extollit ac beat.

Exhibeamus itaq; istiusmodi ad mi-

serandum promptitudinem. hoc pas-

so nos et reliqua bona conseqrētur

Naz qui mente fuerit ad pietatem p̄

cliuor: vel quibus affluet: pecunias:

funder: si calamitatibus quenq; vi-

derit afflicti: congregiscet: si oppres-

sum iri: alio aderit: si duexari manū

portriget: utpote qui sit honoruz om-

nium thesaurum consecutus: mentez

scilicet clementem ac piam: e qua sca-

turire omnia constat: que ad proximi

faciant utilitatem. ita ut in posterum

sit premia a deo seruata habiturus:

que vt vendicare possumus: animus

nobis erit: tum ad humanitatem: tuz

ad mansuetudinem disponendus. ita

habet ut qdū in hac vita esse licebit: et

benefactis abundemus: et pabna dei

inceps nobis seruata fruamur.

Contra desperationem et super-

biaꝝ peroptime consulens

Ser. ix.

I quis natura in mentis va-

litudinem inciderit: culpa va-

cabit: qui vero eam vltro in-

currit: et venia priuat: et suppicio qdā

maiori afficitur. cuiusmodi sunt qꝝ p-

parata sapientia elati: plurimuz sibi

prudentie arrogat: et in desperationē

qdā collabunt: extremā. si qdē nulla

re magis ꝑ despatione ipsa despīm⁹.

Idcirco et ppheta demonū pncipem

barbaꝝ illū: istiusmodi verbis appel-

lat. Scult⁹ autē stulta loqtur: ut ꝑ ei⁹

insipientiam suis ex dictis perdiscas:

audi qd ille dicēdo iadet. Sup astra
celi ponā thronū meū: t̄ ero altissimo
similis: comp̄chendā manu tanq̄ nis-
duli terraz̄ orbem: rollā q̄ quasi oua
derelicta. quibus dīctis quid dici pos-
test insulsius? quippe iactanter plata
vel singula sapere mor impudentiaz
videbūtur. nam si desperantis verba
sigillatum in mediū produixerit: haud
facile cerneret: utrū spe destituti sint
illa an stultitie morbo laboratīs: adō
verisq; par esse id vitium constat. Itē
et barbarus aliis ita inquit. De^o suz
ego non homo: t̄ rursum aliis. Nec
enim poterit deus vos saluos reddere.
nec a manib; meis eruere. Insus
per et egyptius ille Pharaon. Nō no-
m̄ dominū: et israelēz nō dimittā. nec
ab simili ille apud prophetam insipi-
ens: qui secum in corde diceret. Non
est de^o: t̄ Layn Num quid custos fra-
tris mci sum ego? Quocirca nō facile
erit internoscere: utrum desperantū.
dicta hcc fuerint: an menti eḡitudine
affectorum: siquidem apoteia id est
desperatio ea sit: que cuz nec modum
nec equabilitatem teneat: tu q̄ pcul
a mente sit denoiationē accepit. hec ei
homines stolidos reddit: et insolentes
ficit. nā vt sapientie initium: dei est ti-
mor: ita et in sapientie: eiusdem ignora-
tio. Si ergo dei cognitio: pro sapien-
tia habef: nū dubiū quin ipsi? ignora-
tio: stultitia sit: que vtric̄ ex superbia
oritur: cui? principiū est deū nō nosse.
erit ergo superbia extrema quedā demē-
tia. talem se Nabal exhibuit: et si nō i-
deū: erga hominē tñ. ex desperatione
nāq; vesan? fact? timore demū cōsum
pt̄ est. simul ac ei quispiā sapiētie mō
exciderit: formidolosus siml̄ et audax
aīo ipso debilitato: efficit. quēadmo-
dū enī corp̄ hoc nost̄z: equo t̄pamen-
to amuso: t̄ male pplexiōis effectū: fa-
cile omnib; morbis corripif. ita zani-

mus cu insolescere desierit: t̄ contrabi
humilitate ceperit: habitudine alia q̄
dam excepta: debilitatem: formidinez
audaciam simul et dementiā incurrit:
nec sui demum compos efficitur aut
gnarus. qui vero se ipsum ignorat: q̄
pacto que supra ipsum fuerint: intelli-
geris sane haud aliter se habebit: q̄
solet aliquis frenesi interceptus: qui
sui ipsius nullam habeat notionem:
neq; ea que sibi pedibus adiacent di-
noscat. Item et oculus cum caligare
ceperit: t̄ reliqua membra obtenebrat
quod certe desperanti solet accidere.
Idcirco et qui eiusmodi desperatio-
ne di. cūntur: et furentium sunt infeli-
ciores habendi: et qui natura despici-
unt: misériores. nam risum eque atq;
hi: ceteris morient: et minus placent:
et modo simili efferi tur: cunq; haud
parem sit i. cum stolidis veniam pari-
ant: omnibus sunt inuisi. ita fit vt cuz
eodem pene morbo agitentur vtric̄:
comiseratione tamen non eque pri-
uentur. siquidem non solum ex dictis
verum et gestu: et corporis motu: ri-
diculi sint. Quid enim dic mihi: cerui
cevi extendis. quid summis incedis
vngulis: quid attollis supercilia? qd
pectus tumidum geris? capillo tibi
nec licet albescenti: nigredinē inderet:
vel nigro candorem: deinde vt re-
rum potitus: aerem volitando ober-
ras: cupidior forte vel alas tibi adna-
sci: ne terram desuper pedibus in-
cedas: forsitan etiam commutari vel
in monstrum cupieris: cum nondam
monstrum effectus: et homo cum sis:
volatum tentas: quin potius corde
si: blatus omni ex parte intumesca.
Quo ergo te nomine appellauerim:
vt hac te queam desperatione eximes
re? si cinerem te: aut humum: seu puls-
uerem dixerim: tenuitatem expri-
mam. Figuram tamen aut simili e-

eudinem: quod equidem maluissem: haud satis attigerim. velle enim manere tumore illius omnem deponere. Quam igit exco gitauerim: que his praeferre possit imamagine? mihi certe posse videtur horum hominum tumiditatem: cum stupa aliqua flammescenti conserfi: quoniam post incendium mox illa istat: et surgit: per modum leuius et quo datur manu tactu dissoluta ois in cumeres tenuissimos. eiusmodi sunt isto rurum: quia: quod tumores et inflatos spiritus: quis fortuit et aduersus casus proprius poterit ac disturbare. Est enim necessarie cum quod desperatione tenet debiliter esse: et non firmum. siquidem elatio illa et celsitudo: non satis constet valididine integra. sed quocadmodum in aqua ampulle solent: facile dissoluntur. ita et istiusmodi homines intereunt leuius. quod si nullus forte his dictis adhibendam esse fidem censueris: da audacem: da desperatem: cernes sane lapso quodquis et prostrato: nec magno timore in discriminis timidioris. nam quocadmodum ex aridiis virgultis: flama vix dum suscitata in cumeres collabi solet. ex solidis vero et firmioribus natura lignis: haud facile ignis succedit per suum censum vero excitata diu continet flamam. sic et animi quod projectiores fuerint et stabiles: haud quod vel succenditur facile: vel restringitur: quod duo: abiecti homines et ad desperationem proprie eodem puncto patiuntur. Hec etsi ita se habere intelligamus: humilitati operam: que quam potenterissima est: et duritate lapides vincit: et tutiores nos reddet quod velle possent aut tresses: aut paries: tutari: quoniam demonum et machinas superat et dolos. Contra vero desperationem ipsa et captiuos faciles: volenti cuique efficit: et frangitur ut diximus non absimili facilitate: quod vel ampulla in aqua scinditur: et aranea celerius: vel fumo dissoluitur. Ut itaque nobis super firmiori sic lapide gradiendum: desperationem

omissa: humilitatem sectemur. hoc patrem quiete dum vivitur in uita: bono in posterum fruemur semperernis

Daupes ne subtilius scrutemur ne talione iudicemur **Ser.** x.

Quid stipendi depositentez scruta ris: quoniam illius Christi ob gratiam excipiente. nam si nimis fueris explorando curiosus: vel probum plenius: virum preteribis: faciesque hoc modo: future et emerite mercedis iacturas. quisque vel improbus pro Christo suscepit culpandus non erit: quoniam capiet pro eo et per misericordiam. Nam qui prophetam sub prophete nomine admiscerit: prophete mercede accipiet: qui vero pro intemperitia hac et supuacantea scrutandi cura: quempiam laude dignum paruiscerit: penas luet. Non itaque aut vita hominum aut facta scrutanda sunt: quod proculdubio extreme cuiusdam nos in experientie arguit: dum panis unius gratia petiti: unius sit inopis vita indaganda. qui siue per dominum fuerit: siue aliud quodvis: non ea propter vel pane tibi: vel argenteis numulis et paucis apparet indignus. cum quod cui dominus tuus orientem solem sit in partitus: per exiguum ipse cibatum et tenuem victimam existimas immerget: Quinetiam quod dictu maximus est: si vel hunc compertum habeas in numeris esse vitis constipatum: eoque paruo et exili cibo fraudaueris: nihil id tibi poterit ad excusationem valeat. presertim cum eius sis domini seruus qui ita inquit. Num ignoratis ex quo patre sitis? illius preterea familiaris: qui se lapidantes animo tristiter patienti: immo qui est pro se lapidantibus in cruce sublatu. Neque id dixeris me dicere quempiam: sicarium esse aut homicidiam: qui vel si tibi esset